

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 12ης Δεκεμβρίου 2013*

«Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο “BASKAYA” — Ανακοπή — Διμερής σύμβαση — Έδαφος τρίτου κράτους — Έννοια της “ουσιαστικής χρήσεως”

«Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο “BASKAYA” — Ανακοπή — Διμερής σύμβαση — Έδαφος τρίτου κράτους — Έννοια της “ουσιαστικής χρήσεως”»

Στην υπόθεση C-445/12 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2012,

Rivella International AG, με έδρα το Rothrist (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον C. Spintig, Rechtsanwalt,

ανααιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον G. Schneider,

καθού πρωτοδίκως,

Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas, με έδρα το Grosseto (Ιταλία),

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, E. Levits (εισηγητή), M. Berger και S. Rodin, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: A. Impellizzeri, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Οκτωβρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Rivella International AG ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Ιουλίου 2012, T-170/11, Rivella International κατά ΓΕΕΑ — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισеως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 10ης Ιανουαρίου 2011 (υπόθεση R 534/2010 4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της αναιρεσειούσας και της Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Η νομοθεσία της Ένωσης

Ο κανονισμός (ΕΚ) 207/2009

- 2 Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1), προβλέπει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως “προγενέστερα σήματα” νοούνται:

- a) τα σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αίτησης κοινοτικού σήματος, αφού ληφθεί υπόψη, ενδεχομένως, το προβαλλόμενο δικαίωμα προτεραιότητας, για τα σήματα αυτά και τα οποία ανήκουν στις ακόλουθες κατηγορίες:
 - i) κοινοτικά σήματα·
 - ii) σήματα καταχωρισμένα σε κράτος μέλος ή όσον αφορά το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Μπενελούξ·
 - iii) σήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχώρισης, η οποία ισχύει σε ένα κράτος μέλος·
 - iv) σήματα που έχουν καταχωρισθεί δυνάμει διεθνών διευθετήσεων οι οποίες ισχύουν στην Κοινότητα·

[...]»

- 3 Το άρθρο 42 του κανονισμού 207/2009 αφορά τη διαδικασία ανακοπής ενώπιον του ΓΕΕΑ. Το άρθρο αυτό ορίζει τα εξής:

«[...]

2. Μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρισμένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', υπό τον όρο ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα.

[...].».

- 4 Το άρθρο 160 του κανονισμού αυτού, σχετικά με τη χρήση σήματος που αποτελεί αντικείμενο διεθνούς καταχώρισεως, ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς εφαρμογής [...] του άρθρου 42, παράγραφος 2, [...] η ημερομηνία δημοσίευσης δυνάμει του άρθρου 152, παράγραφος 2, θεωρείται ως ημερομηνία καταχώρισης, προκειμένου να καθορισθεί η ημερομηνία, από της οποίας το σήμα, το οποίο αποτελεί αντικείμενο διεθνούς καταχώρισης με επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, πρέπει να τεθεί σε ουσιαστική χρήση εντός της Κοινότητας.»

Η οδηγία 2008/95/EK

- 5 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 299, σ. 25), ορίζει ότι:

«Εάν σε διάστημα πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία έληξε η διαδικασία της καταχώρισης, ο δικαιούχος δεν έχει κάνει ουσιαστική χρήση του σήματος στο οικείο κράτος μέλος, για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί, η εάν έχει διακόψει τη χρήση του επί μια συνεχή πενταετία, το σήμα υποβάλλεται στις κυρώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, εκτός νομίμου αιτίας για τη μη χρήση.»

Ο Διακανονισμός της Μαδρίτης

- 6 Ο Διακανονισμός της Μαδρίτης για τη διεθνή καταχώριση των σημάτων, της 14ης Απριλίου 1891, όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Μαδρίτης), ορίζει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, τα εξής:

«Από την ημερομηνία καταχώρισεως [...], η προστασία του σήματος εντός εκάστου των ενδιαφερομένων συμβαλλομένων μερών είναι η ίδια ως εάν το σήμα αυτό είχε κατατεθεί απευθείας στο Γραφείο αυτού του συμβαλλόμενου μέρους. [...]»

Η σύμβαση του 1892

- 7 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της συμβάσεως μεταξύ της Ελβετίας και της Γερμανίας σχετικά με την αμοιβαία προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σχεδίων, υποδειγμάτων και σημάτων, που υπογράφηκε στο Βερολίνο στις 13 Απριλίου 1892, όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής: σύμβαση του 1892), ορίζει ότι οι επιζήμιες συνέπειες οι οποίες, κατά το δίκαιο των συμβαλλομένων χωρών, απορρέουν από το γεγονός ότι ένα βιομηχανικό ή εμπορικό σήμα δεν χρησιμοποιήθηκε εντός ορισμένης προθεσμίας, δεν επέρχονται αν η χρήση έχει γίνει στο έδαφος της αντισυμβαλλομένης χώρας.

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως

- 8 Στις 25 Οκτωβρίου 2007, η Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas κατέθεσε στο ΓΕΕΑ αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).
- 9 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

- 10 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 29, 30 και 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
- κλάση 29: «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγια· εκχυλίσματα κρέατος· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες (σάλτσες από φρούτα)· αυγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα· έλαια και λίπη βρώσιμα»·
 - κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπίοκα, σάγος (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά, άρτος, γλυκά και ζαχαρώδη, παγωτά· μέλι, σιρόπι μελάσας· μαγιά, σκόνη ζύμης (μπέικιν πάουντερ)· αλάτι, μουστάρδα· ξίδι, σάλτσες (καρκεύματα)· μπαχαρικά· πάγος»·
 - κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·
- 11 Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 13/2008, της 31ης Μαρτίου 2008.
- 12 Στις 30 Ιουνίου 2008, η αναιρεσείουσα άσκησε ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009) κατά της καταχώρισεως του ανωτέρω σήματος, επικαλούμενη κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009).
- 13 Η ανακοπή στηριζόταν στο προγενέστερο εικονιστικό διεθνές σήμα που είχε καταχωριστεί στις 30 Ιουνίου 1992 με αριθμό 470542 και του οποίου η ισχύς παρατάθηκε έως τις 30 Ιουνίου 2012, παράγοντας αποτελέσματα στη Γερμανία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Αυστρία και

στις χώρες της Μπενελούξ για τα προϊόντα της κλάσεως 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας: «Ζύθος, έιλ και πόρτερ· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οιοπνευματώδη· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά». Το σήμα αυτό απεικονίζεται κατωτέρω:

- 14 Η αναιρεσείουσα, κληθείσα να προσκομίσει αποδείξεις σχετικά με τη χρήση του προγενέστερου σήματος, διευκρίνισε, στις 31 Μαρτίου 2009, ότι ενέμενε στην ανακοπή της μόνον όσον αφορά το γερμανικό μέρος της διεθνούς καταχωρίσεως και προσκόμισε διάφορα έγγραφα προς απόδειξη της χρήσεως στην Ελβετία. Συναφώς επικαλέστηκε το άρθρο 5 της συμβάσεως του 1892. Σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, η χρήση στην Ελβετία ισοδυναμούσε με χρήση στη Γερμανία.
- 15 Με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2010, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή ελλείψει αποδείξεως περί χρήσεως του προγενεστέρου σήματος. Έκρινε δε ότι, όπως προέκυπτε από τα προσκομισθέντα στοιχεία, το προβληθέν προς στήριξη της ανακοπής σήμα χρησιμοποιούνταν μόνο στην Ελβετία και δεν δέχθηκε την εφαρμογή της συμβάσεως του 1892.
- 16 Στις 7 Απριλίου 2010, η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 17 Με την επίδικη απόφαση, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή με το σκεπτικό ότι η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, της οποίας είχε γίνει επίκληση προς στήριξη της ανακοπής, αφορούσε μόνον την Ελβετική Συνομοσπονδία. Το ως άνω τμήμα έκρινε ότι το μόνο νομικό πλαίσιο που μπορούσε να τύχει εφαρμογής ήταν οι διατάξεις του κανονισμού 207/2009 και, ειδικότερα, το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού αυτού, κατά το οποίο το προγενέστερο σήμα πρέπει να έχει αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως εντός του κράτους μέλους στο οποίο προστατεύεται.

Η δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Μαρτίου 2011, η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.
- 19 Προς στήριξη της προσφυγής της προέβαλε ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009.
- 20 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι δεν όφειλε να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στη Γερμανία, στο μέτρο που, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της συμβάσεως του 1892, η χρήση ενός σήματος στη Γερμανία καταδεικνύεται, εφόσον το εν λόγω σήμα χρησιμοποιείται στην Ελβετία.
- 21 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, με τις σκέψεις 22 έως 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το ζήτημα της εδαφικής περιοχής που πρέπει να καλύπτει η απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος.

- 22 Με τη σκέψη 26 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε «ότι τα ζητήματα που άπτονται της αποδείξεως που πρέπει να προσκομίζεται προς στήριξη της ανακοπής κατά αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και τα ζητήματα που άπτονται της εδαφικής πτυχής της χρήσεως των σημάτων διέπονται από τις συναφείς διατάξεις του κανονισμού 207/2009», ανεξαρτήτως του εσωτερικού δικαίου των κρατών μελών. Διευκρίνισε δε, συναφώς, με τη σκέψη 27 της αποφάσεως αυτής, ότι η προβαλλόμενη στο πλαίσιο κοινοτικής διαδικασίας ανακοπής ιδιότητα ενός προγενέστερου σήματος ως εθνικού ή διεθνούς ουδόλως συνεπάγεται την εφαρμογή του εφαρμοστέου στο εν λόγω προγενέστερο σήμα εθνικού δικαίου.
- 23 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, συνεπώς, ότι καίτοι οι διαδικασίες καταχωρίσεως των σημάτων εμπίπτουν στο εθνικό δίκαιο κάθε κράτους μέλους, τούτο δεν ισχύει και για τον καθορισμό της εδαφικής περιοχής ως προς την οποία πρέπει να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, ζήτημα το οποίο διέπεται από τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης.
- 24 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, καίτοι σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να είναι εφαρμοστέο το εθνικό δίκαιο, εντούτοις ο κανονισμός 207/2009 προέβλεψε τη συνύπαρξη των εθνικών συστημάτων και του κοινοτικού συστήματος προστασίας των σημάτων.
- 25 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 37 έως 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ακόμη και στην περίπτωση ενός προγενέστερου διεθνούς σήματος, μπορεί να απαιτείται, βάσει του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεώς του, καθόσον το σήμα αυτό εξομοιώνεται με εθνικό σήμα.
- 26 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της αναιρεσείουσας.

Αιτήματα των διαδίκων

- 27 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.
- 28 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 29 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009. Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 30 Η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 δεν τυγχάνει εφαρμογής στα σήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως ισχύουσας σε ορισμένο κράτος μέλος.

- 31 Στηριζόμενη στο γράμμα της διατάξεως αυτής, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η εν λόγω διάταξη αφορά ρητώς μόνον τα «προγενέστερα κοινοτικά σήματα», και όχι τις άλλες περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, διάταξη η οποία περιέχει τη γενικότερη φράση «προγενέστερα σήματα». Συνεπώς, το προγενέστερο σήμα που συγκρούεται με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση εμπίπτει στο εν λόγω άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α'.
- 32 Καθόσον το εν λόγω προγενέστερο σήμα απετέλεσε αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως, εσφαλμένως το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε από την αναιρεσείουσα να αποδείξει τη χρήση του στη Γερμανία.
- 33 Το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 160 του κανονισμού 207/2009, η υποχρέωση χρήσεως που απορρέει από το άρθρο 42 του κανονισμού αυτού προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 160 του εν λόγω κανονισμού για τις διεθνείς καταχωρίσεις με επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 34 Με το πρώτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεώς της, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας το προβλεπόμενο στο άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 κριτήριο της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος του οποίου είναι δικαιούχος, καίτοι πρόκειται για διεθνές σήμα, το οποίο δεν εμπίπτει στη διάταξη αυτή.
- 35 Πρώτον πρέπει να επισημανθεί ότι από το γράμμα του άρθρου 42 του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζεται στα προγενέστερα κοινοτικά σήματα, ενώ η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου αφορά τα προγενέστερα εθνικά σήματα.
- 36 Επιβάλλεται επίσης, η διαπίστωση ότι οι εν λόγω δύο παράγραφοι δεν διακρίνουν τα εθνικά σήματα από τα σήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως.
- 37 Εντούτοις, ως «προγενέστερα εθνικά σήματα» του άρθρου 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 πρέπει να νοούνται τα σήματα που ισχύουν σε ορισμένο κράτος μέλος, ανεξαρτήτως αν έχουν καταχωριστεί σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο.
- 38 Πράγματι, η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού προβλέπει ότι οι κανόνες που θεσπίζει εφαρμόζονται στα «προγενέστερα εθνικά σήματα» του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, χωρίς εντούτοις να διακρίνει ανάμεσα στις τέσσερις κατηγορίες «προγενεστέρων σημάτων», τις οποίες προβλέπει η εν λόγω δεύτερη διάταξη, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, τα σήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως ισχύουσας σε ορισμένο κράτος μέλος.
- 39 Συνεπώς, σκοπός του άρθρου 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 είναι μόνον η εφαρμογή της επιταγής περί χρήσεως ενός προγενέστερου κοινοτικού σήματος στο κοινοτικό έδαφος, η οποία απορρέει από το άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, στην περίπτωση των προγενέστερων εθνικών σημάτων, ως προς τα οποία διευκρινίζεται ότι απαιτείται η χρήση τους στο έδαφος ενός κράτους μέλους.
- 40 Δεύτερον, η ερμηνεία που προβάλλει η αναιρεσείουσα, η οποία έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό των διεθνών σημάτων από το πεδίο εφαρμογής της θεμελιώδους επιταγής περί χρήσεως, παρακάμπτει το σύστημα προστασίας στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 και περιορίζει την πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων αυτών. Ειδικότερα, αφενός, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η αιτιολογική σκέψη 10 του εν λόγω κανονισμού, η οποία υπενθυμίζει την αρχή της προτεραιότητας του σήματος, δεν προβαίνει σε καμία διάκριση βάσει

του είδους του σήματος που αποτελεί αντικείμενο ανακοπής. Αφετέρου, τούτο προκύπτει, επίσης, από το άρθρο 160 του κανονισμού 207/2009, το οποίο απαιτεί τη χρήση, στην περίπτωση ανακοπής που στηρίζεται σε διεθνές σήμα, στο πλαίσιο καθορισμού της ημερομηνίας καταχωρίσεως.

- 41 Τούτο, κατ' ουσίαν, υπογράμμισε το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζοντας, με τη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, του Διακανονισμού της Μαδρίτης και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α, του πρωτοκόλλου περί του Διακανονισμού της Μαδρίτης ορίζουν ότι η προστασία του σήματος εντός εκάστου των ενδιαφερομένων συμβαλλομένων μερών είναι η ίδια ως εάν το σήμα αυτό είχε κατατεθεί απευθείας στο Γραφείο αυτού του συμβαλλόμενου μέρους.
- 42 Συνεπώς, δυνάμει των διατάξεων αυτών, τα «σήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχώρισης, η οποία ισχύει σε ένα κράτος μέλος», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', [περίπτωση] iii, του κανονισμού 207/2009, υπόκεινται στο ίδιο σύστημα με τα «καταχωρισμένα σε κράτος μέλος [σήματα]» της περιπτώσεως ii του εν λόγω άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α'.
- 43 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας το άρθρο 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 στο σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αναιρεσείουσα.
- 44 Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 33 και 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι αντιφατικό. Πράγματι, καίτοι στη σκέψη 33 της αποφάσεως αυτής το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει, κατ' ουσίαν, ότι η έννοια της ουσιαστικής χρήσεως αποτέλεσε αντικείμενο εναρμονίσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, στη σκέψη 38 της εν λόγω αποφάσεως παραπέμπει στην ισχύ διεθνούς σήματος στο έδαφος κράτους μέλους.
- 45 Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 46 Με το δεύτερο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως της, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι, αντιθέτως προς όσα αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο, το ζήτημα της «εδαφικής ισχύος» ενός σήματος που έχει καταχωριστεί σε εθνικό επίπεδο διέπεται αποκλειστικώς από το εθνικό δίκαιο. Τέτοια περίπτωση συντρέχει, ιδίως, όταν πρόκειται για εθνικά σήματα που αποτέλεσαν αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως, η οποία ισχύει σε ορισμένο κράτος μέλος.
- 47 Το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι η έννοια της χρήσεως του προγενέστερου σήματος πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα στο πλαίσιο του κανονισμού 207/2009, ο οποίος ρυθμίζει εξαντλητικώς το είδος της επίμαχης χρήσεως και την εδαφική περιοχή στην οποία πρέπει να αποδεικνύεται η χρήση. Συναφώς, καίτοι η σύμβαση του 1892 είναι δυνατόν να έχει συνέπειες στο γερμανικό δίκαιο περί σημάτων, δεν ασκεί εντούτοις καμία επιρροή στο κοινοτικό σύστημα περί σημάτων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 48 Κατ' αρχάς πρέπει να υπομνησθεί ότι το σύστημα των κοινοτικών σημάτων είναι ένα αυτοτελές σύστημα, το οποίο αποτελείται από σύνολο κανόνων και επιδιώκει σκοπούς που προσιδιάζουν σ' αυτό, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη κάθε εθνικού συστήματος (βλ. αποφάσεις της 22ας Μαρτίου 2012, C-190/10, *Génesis*, σκέψη 36, και της 27ης Ιουνίου 2013, C-320/12, *Malaysia Dairy Industries*, σκέψη 33).

- 49 Συναφώς, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να κλονίσει τα στοιχεία που άντλησε το Γενικό Δικαστήριο από την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, C-234/06 P, Il Ponte Finanziara κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2007, σ. I-7333), όσον αφορά την έννοια της χρήσεως του σήματος. Πράγματι, με την απόφαση αυτή, όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Δικαστήριο έκρινε ότι η εθνική έννοια του σήματος αμυντικού χαρακτήρα, δυνάμει της οποίας ένα προγενέστερο σήμα χαίρει προστασίας βάσει του εθνικού δικαίου καίτοι δεν μπορεί να αποδειχθεί η χρήση του, δεν μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο στην καταχώριση κοινοτικού σήματος.
- 50 Η κατάσταση θα ήταν διαφορετική μόνον εάν οι κανόνες περί κοινοτικού σήματος δεν προέβαιναν σε εναρμόνιση της έννοιας της χρήσεως του σήματος.
- 51 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95, που έχει ως αντικείμενο την εναρμόνιση των εθνικών ρυθμίσεων περί σημάτων, προβλέπει ότι, μετά την παρέλευση ορισμένης προθεσμίας, το σήμα, το οποίο δεν αποτέλεσε αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως από τον δικαιούχο του στο οικείο κράτος μέλος, υπόκειται στις κυρώσεις που προβλέπει η οδηγία αυτή, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η ακυρότητα.
- 52 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η έννοια της χρήσεως του κοινοτικού σήματος στο έδαφος της Ένωσης διέπεται αποκλειστικώς και μόνον από το δίκαιο της Ένωσης.
- 53 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του τρίτου σκέλους του μόνου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 54 Κατά την αναιρεσείουσα, το γεγονός ότι η χρήση, στο γερμανικό έδαφος, του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να απαγορευθεί βάσει της συμβάσεως του 1892, θα μπορούσε να επηρεάσει τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος. Όμως, ακόμη κι αν γίνει δεκτό ότι η αρχή του ενιαίου του εν λόγω σήματος επιδέχεται εξαιρέσεις, οι εξαιρέσεις αυτές πρέπει να προβλέπονται ρητώς στον κανονισμό 207/2009, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού αυτού.
- 55 Παραπέμποντας στα άρθρα 111 και 165 του εν λόγω κανονισμού, το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει ότι η αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος δεν είναι απόλυτη.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 56 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του σήματος επιδέχεται εξαιρέσεις, όπως οι προβλεπόμενες στον κανονισμό 207/2009.
- 57 Ειδικότερα, το άρθρο 111, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι ο δικαιούχος προγενέστερου δικαιώματος τοπικής ισχύος δύναται να αντιταχθεί στη χρήση του κοινοτικού σήματος στο έδαφος στο οποίο προστατεύεται το δικαίωμά του, εφόσον το επιτρέπει το δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- 58 Κατά συνέπεια, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του σήματος δεν είναι απόλυτη.
- 59 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το τρίτο σκέλος του μόνου λόγου αναιρέσεως δεν είναι βάσιμο και ότι, συνεπώς, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁰ Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ζήτησε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα η Rivella International AG, η οποία και ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τη Rivella International AG στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)